

ಮಿತ್ರಭೇದ

■ ರವಿರಾಜ ಹಾಲಂಬಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸನ್ಹಿತ್ತು

ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರೋದೇ ಈಶವ್ನನ ಬೆಟ್ಟೆ ಸುತ್ತು ದಟ್ಟಾರಸ್ಸು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಾವೋ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ. ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಹಲೆ, ಸಿಹ, ಆನೆ, ಶರಡಿ, ಚಿರತೆ, ತೋಳ, ನರಿಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇರಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಯಥೇಳುವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಿನಪೂ ಒಂದಪ್ಪು ಹಸುಕರುಗಳು ಮೇವಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಯಜಮಾನರಂತೆ ವರದು ಬಲಿಪ್ಪ ಎತ್ತುಗಳು. ಒಂದು ರಾಮೆತ್ತು, ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಮೆತ್ತು. ಮಹಿಂಬಾಸುರನ ಕೊಂಬಿನತೆ ಬಲವಾದ ಹೊಂಬಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಹಸು ಕರುಗಳು ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ

ಇವೆರಡರ ಹದ್ದಿನ ಕಣಿನ ಕಾವಲು! ರಾಮೆತ್ತು—ಶಾಮೆತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರು. ಆಟ ಅಂತ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಜಗತ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಕಾಡಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪಟ್ಟೆ ಹುಲಿ ಆಹಾರ ಅರಸುತ್ತಾ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿಗೆ ಬಂತು. ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಆಕಳುಗಳು ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುತ್ತಾ ಇವಿ! ಭಾಯಿಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ದವ್ವಪುಷ್ಪವಾಗಿದ್ದ ರಾಮೆತ್ತು—ಶಾಮೆತ್ತು ಎದುರುಗಡೇನೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾವೆ. ಹೇಗೂ ಹೇಳಿಸಿದ್ದ ಹಸಿದಿತ್ತಲ್ಲ, ಥಾಗೆ ಹಾರಿ ರಾಮುತ್ತಿನ ಕುಕ್ಕಿಗೆ ಭಾಯಿ ಹಾಕಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿದ ಹಸು

ಕರುಗಳು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಒಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ರಾಮೆತ್ತು ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಹುಲಿಯ ಪಕ್ಕೆಗೆ ಬಲಿಪ್ಪವಾದ ತನ್ನ ಹೊಂಬಿಗಳಿಂದ ತಿವಿಯಿತು. ನೋವಾಗಿ ಭಾಯಿ ಆಕ್ ಎಂದು ತೆರೆದಾಗ ಹುಲಿಯ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ರಾಮೆತ್ತು ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈಗ ಎರಡೂ ಎತ್ತುಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ ಹೊಡೆತಕ್ಕ ಹುಲಿ ಕಟ್ಟಿನೋ ಸತ್ತನೋ ಎಂದು ಮುಲುಗುತ್ತಾ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಕಾಲು ಹಿತ್ತಿತು.

ಎತ್ತುಗಳ ಕೊಂಬು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ, ಪಕ್ಕೆಲುಬು ಸಂದಿಗೆ ನಾಟಿದ ಫಲವಾಗಿ ಅಪಾರ ನೋವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ‘ಇವರದೂ ಎತ್ತುಗಳು ಬಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಇರುವ ತನಕ ಈ ಮಂದರೆಯ ಬಂದು